

saa meget mere som der staar Paastand mod Paastand. Men hvad der ikke kan tvistes om, fordi det er en Kendsgerning, er, at Besparelserne paa Finanslovforslaget i særlig Grad have fundet Vej til Landbrugerne eller, rettere sagt, kendes paa Bevillingerne til disse. Endvidere er det en Kendsgerning, som jeg paa mine Standsfællers Vegne er stolt over, at Landbrugerne tage denne Sag med stor Sindsro og ingen stor Staahej gøre over den Ting. Det samme kan neppe siges, naar andre Stænder eller Erhverv have faaet enten nægtet Bevillinger eller — hvad der betyder det samme — have faaet paalagt en Smule Skat. Jeg tror i det hele ikke, at de københavnske Skatteydere have nogen særlig Grund til at være indignerede over en formentlig Forfordeling. Thi det er en Kendsgerning, at Nationens Aktiver under forskellige Former efterhaanden efter en forholdsvis mægtig Maalestok ere opdyngede her i denne By, og dette kunde dog være et Plus af ganske overordentlig Betydning, baade økonomisk og kulturelt set. Jeg skal slutte med paa min Gruppens Vegne at udtale en Tak til den højtærede Finansminister for den øjensynlige Tendens til Sparsommelighed, som det af ham forelagte Finanslovsforslag udviser, og jeg skal anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Rottbøll: Det kan ikke nægtes, at det foreliggende Finanslovsforslag i nogen Maade viser en Tendens til Sparsommelighed. Man nedsatte i sin Tid en Finanslovkommission netop med det for Øje at finde Besparelser indenfor Statshusholdningen, og det maa vel indrømmes, at denne Kommission har gjort et godt og nyttigt Arbejde og er kommen til et Resultat, der virkelig giver ikke ringe Besparelser. Jeg vil ikke sige, at jeg paa alle Punkter er enig i de Forslag, som Kommissionen fremsatte. Jeg maa f. Eks. nævne, at den foreslaar at stryge det Tilskud, der er givet Kommunerne. Jeg har allerede tidligere i denne Samling udtalt mig mod, at man strøg saadanne Tilskud. Jeg skal minde om, at man i sin Tid vedtog dette Tilskud, fordi man paalagde Kommunerne store Byrder. Det kan muligvis være galt, at man den Gang gav

dem dette Tilskud. Man skulde maaske have ladet Kommunerne sørge for sig selv og ikke have paalagt dem disse store Byrder. Men nu har man en Gang givet dem disse Byrder og dette Tilskud, og saa vil jeg ikke finde det rigtigt med et Pennestrøg at tage det fra dem, saa meget mindre som det i Virkeligheden betyder grumme lidt undtagen for Statskassen. For denne vilde det sikkert være en Gevinst, hvis man strøg dette Tilskud, men for Landets Borgere vilde det kun betyde en forøget Indkomstskat ude omkring i Kommunerne. Et andet Spørgsmaal er det, om dette Tilskud fordeles rigtigt mellem de enkelte Kommuner. Derom nærer jeg mine store Tvivl, navnlig om, hvorvidt de fattigste eller daarligst stillede Kommuner ikke blive noget forfordelte. Men det kan altid ændres.

Regeringen fulgte i nogen Maade Kommissionens Anvisninger paa Besparelser, ikke fuldt ud, men dog i ret høj Grad. Naar man nu imidlertid sammenligner det foreliggende Forslag med det, Regeringen fremlagde, viser det sig, at Folketinget ikke i saa stor Udstrækning har kunnet holde inde med Bevillingerne. Der var den Gang et Underskud paa 11,6 Millioner, nu er det paa 13,1. Vi ere altsaa meget langt fra den Balance paa dette Forslag, som i sin Tid blev bebudet. Nu vil man ganske vist sige, og jeg tror, at man har Ret i den Betragtning, som er gjort gældende fra enkelte Sider, at der vil blive større Indtægter af de forskellige Statsvirksomheder. De ere allerede i Stigning og ville maaske i nogen Tid endnu stige saaledes, at man i Virkeligheden kan gøre Regning paa større Indtægter. Toldindtægterne ere ogsaa i Stigning, saaledes at Underskuddet maaske dog bliver mindre. Men hvor stort eller hvor lille dette Underskud bliver, er jo vanskeligt at sige. At det bliver ret betydeligt, det er ganske givet, selv om disse Indtægter, som sagt, stige.

Til Dækning af dette Underskud har saa den højtærede Finansminister foreslaaet den Række af Skattelove, vi havde til Forhandling her forleden Dag. Jeg skal ikke udtale nogen Profeti om disse Skattelove. Der er det at sige om dem, at alle ere enige om, at Penge skal der skaffes, og skulde man i dette høje Ting